

virkelig noget tvivlsom; der foreligger altsaa ikke nogen ubetinget, ved Dom anerkjendt Forpligtelse for Kirkeieren til at udvide sin Kirke. Nu, siger jeg, kunde det have sin Interesse at faae en Procces om dette Punkt for at faae det endelig afgjort, men det vilde dog egentlig være urigtigt, forekommer det mig, om to Ministre skulde ligge og procedere med hinanden om dette Spørgsmaal. Man bør jo foregaae Verden med et godt Exempel paa Fredsommelighed, og derfor vilde det være mindre rigtigt, om Kultusministeren og Finantsministeren skulde ligge og procedere med hinanden, hvilket ogsaa er en Grund til at see at tilveiebringe en Overenskomst i denne Sag, tilmed da det kan være tvivlsomt, hvad Udfald en Procces vilde faae. Men hertil kommer endnu, at man paa denne Maade i det Hvieste vilde kunne naae at faae Lyngby Kirke udvidet, men ikke at faae et Kapel opført i Taarbæk. Da nu denne Udvidelse vilde være forbunden med særdeles Vanskelighed, og der i Taarbæk boer en betydelig Befolkning, som er en Miils Vej borte fra Lyngby Kirke, har man fundet det rigtigere at bygge et Kapel i Taarbæk, og derfor blev denne Overenskomst sluttet mellem Kultusministeriet og Finantsministeriet. Der er forøvrigt ingen Bevilling, som er saaledes omgjærdet med Betingelser som den om disse 3,500 Rd.; Rigsraadet satte saaledes Endeel ind, som det knyttede til sin Bevilling, og Folkethinget har sat sine Betingelser ind, saa jeg tvivler paa, at der i den hele Finantslov vil findes nogen Bevilling, der i den Grad er seet fra alle Sider. Jeg skal endnu tilføie, at der fra min Side ikke er paalagt Kultusministeriet noget omhelst Vaand, hvorved jeg skulde være forhindret fra at gjøre Lovgivningens Bestemmelser, saaledes som de efter min Mening maae opfattes, gjældende imod Finantsministeriet, dersom Sagen ellers ikke kan bringes tilende, men jeg vil da ikke kunne opnaae det, jeg ønsker, nemlig at faae tilveiebragt et Kapel i Taarbæk, og derved gaar jeg altsaa glip af en væsentlig Fordeel. Jeg vil ganske vist ved en Udvidelse af Kirken opnaae et Gode, der

kan være ønskeligt, men som Langtstra giver mig det samme Udbytte, som naar der opføres et Kapel i Taarbæk, og jeg haaber altsaa, at man vil see, at der har været al Grund til at gaade den Vej, som Regeringen er gaaet i denne Sag. Jeg skal iøvrigt bemærke, at det ikke er noget Usædvanligt, at en stor Lov træffer flere smaa efter sig, da der altid vil findes et eller andet Punkt i Loven, hvor der har været et lille Hul, paa hvilket der ikke nu, som i tidligere Tider, kan raades Bød ved Hjælp af Plakater, Tillægsbestemmelser og deslige; men her er jo desuden ikke Tale om en særlig Lov, men kun om en Bevilling igjennem Finantsloven. Dersom man havde taget mit Lovforslag om Kirkesyn uförändret, som det var forelagt, skulde jeg nok have hjulpet mig igjennem og ikke behøvet at komme til Rigsdagen med dette Spørgsmaal. Jeg skal indrømme, at dette er et Spørgsmaal, om hvilket det kan interessere Kirkeierne at see Finantsministeriet og Kultusministeriet procedere med hinanden, da de derved paa vor Bekostning fik et Spørgsmaal angaaende dette Forhold afgjort, og det maa jo altid være ubehageligt at være den Første til at reise Spørgsmaalet. Naar en Kirkeier forøvrigt maatte ønske at procedere herom, skal jeg erklære mig villig til at vise mig imødekommende mod ham paa bedste Maade, og jeg finder, at der kan være Anledning til at tilstaae ham fri Procces, da han jo procederer om en Grundsaetning, om, hvorledes en Lovbestemmelse skal fortolkes. Jeg har iøvrigt søgt at vise den samme Fremgangsmaade overfor Private som overfor det Offentlige i denne Sag, idet jeg altid søger at komme til en Overenskomst, da Udfaldet af en Procces kan være tvivlsomt. At ville fremkalde en saadan Procces, finder jeg kan være den eneste Grund til at nægte Bevillingen, men jeg finder ikke denne Fremgangsmaade heldig; jeg søger derfor at skaffe det samme Gode tilveie ad en anden Vej og haaber saaledes, at dette Endringsforslag maa blive forkastet. — Mod Endringsforslaget under Nr. 2 kan jeg ikke have Noget at indvende. Ved Nr. 3 komme vi til disse ulykkelige